

SÁRÁNDI KOPOGTATÓ

Megjelenik negyedévente.



Kiadja: a Sárándi Önkormányzat.

A csoda, az ünnep bennünk van...



Ismét eltelt egy év. Ismét várunk egy újat reményekkel, bizakodással telve, és ilyenkor azt is mérlegeljük, milyen volt az idei. Végiggondolunk az esztendőn, felkutatjuk az emlékeket, azt, hogy miért lehetünk hálásak vagy épp mi az, amivel nem volt hozzánk kegyes a sors. Felidézzük a meghatározó pillanatokat, és fontos, hogy tudjunk örülni. Tudjunk úgy tekinteni a mögöttünk hagyott időszakra, hogy elmondhassuk: az élet szép. Mert, szép az élet annak, aki észreveszi a szépségeit. Szép annak, aki meglátja a mindennapi apró csodákat, és nem csak a rosszat keresi. Szép az élete annak, aki észreveszi a hajnali csendet, vagy a verebek első reggeli csiripelését. Szép az élet annak, aki úgy indulhat munkába, hogy hálával gondol arra, hogy van miért, kiért fölkelni és dolgozni. Aki pedig ezt a reggeli hálát napközben is meg tudja tartani a figyelmében, az napközben is számtalan apró csodát élhet meg.

A Sárándi Kopogtató most azt kívánja minden kedves olvasójának, hogy az év végi napokon gondoljunk arra, mennyi jó dolog történt velünk az elmúlt évben, mennyi szépséget tett elénk a Jóisten!

Volt-e olyan, ami mellett elmentünk, észrevettünk-e minden apró szépséget és jót? Most tegyük mérlegre, mennyire vagyunk fogékonyak a jó meglátására és a hálára!

Mert a jó közérzet, az életerő ebben rejlik. A hálában. Az elégedettségéből fakadó hálában. Gondoljuk át: aki hálás az elégedett. És, aki elégedett, az tud csak boldog lenni.

Ezekkel a gondolatokkal kívánunk, az élet minden szépségével együtt, boldog Adventet, ünnepvárást!

Kedves Jézus Krisztus születését, és karácsonyt ünneplők!

Szászfalvi Imre református lelképásztor

Ismét készülődünk nagy örömmel Betlehembe. Készülődünk, bűneink megvallásával, imádsággal, és végül készülődünk karácsony ünnepi hangulatával. Mégis, az első karácsonykor, a betlehemi éjszaka csendjében az első angyal szava nem a béke és nem a szeretet, hanem az öröm meghirdetése volt. "Ne féljete, mert íme, hirdetek Néktek nagy örömet!" (Luk.ev. 2:10-11.) Az eredeti szövegben az evangelizáló szó van, ami jó, örvendetes hír közlését jelenti. A régi görög világban akkor használták ezt a szót, amikor a csatából a futár hajón, lóháton vagy futva megérkezett és hírül hozta, hogy a győzelmet kivívták. A győzelmi hírt nevezték evangéliumnak.

A karácsonyi történet szerint ez a hír most a mennyből jön az emberekhez, és örömmre hívja őket. Az örömhír pedig az, hogy karácsonykor az élő Isten Jézus Krisztusban a földre jött, "Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta." Győzött tehát az Úr szeretete, az ember haragja felett. Nem bűnei szerint bánt az emberrel, hanem irgalma szerint. Ez a szeretet az, amely átölel kicsiket, nagyokat, időseket, fiatalokat, ez a szeretet az, amely családokat, népeket, nemzeteket az egész emberiséget átöleli. Ezért hirdeti az angyal, hogy ez az evangélium, ez az örömhír "az egész népnek öröme lesz." Az életünk tehát nem pusztulásra, halálra, megsemmisítésre, zsákutcára rendeltetett, hanem megoldásokra, utakra, fejlődésre, életre és örömmre hívatott el.

A karácsonyi evangélium a szabadulás, és a megoldás örömhíre. Jézus Krisztus, születésével szolgálni jött a bűnbocsánat, az új élet, a szeretet, a békesség, az öröm, az üdvösség ajándékaival. Ezt Jézus maga így mondta: "Az Úr lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek, azért küldött el, hogy szabadulást hirdessek a szegényeknek, azért küldött el, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását, hogy szabadon bocsássam, a megkínzottakat, és hirdessek az Úr kedves esztendejét. Azért született meg a világ megváltója, hogy ne hagyja magán eluralkodni a szomorúságot, a bánatot. Mert, az emberi élet szereti jobban a szomorúságon felejteni szemét, mint az igaz öröm forrásain. Ember nem tud szabadulni egy-egy bűne lelkiismereti terhétől, amellyel megbántott valakit, akit azóta eltemetett. Fáj az emberi méltóságának adott esetben való megalázása, máskor mellőzése.

Reményik Sándor írja egyik költeményében: "Nincs enyhe szó, simogatás anyyi, hogy elborítsa egy ütés nyomát. S a sértett szív, hogy csak azért is fájjon, mert letépi mindig - újból a kötést..." Karácsony táján különösen fájni tud az egyedüllét, a magányosság, egy-egy sír a temetőben. Egyesek "karácsonyi depresszióról" beszélnek, mert árvaságukban kiáltanak a szeretet testi - lelki melegsége után. Mert, az emberek: kicsik és nagyok, fiatalok és öregek, egészségesek, és betegek, magányosok és családban élők, gúnyolódók, és cinikusok, a szeretetet visszautasítók vagy azt naiv érzelgősséggel tartók, az értelmet és az akaratot mindennél nagyobbra értékelők, a magas állásokban lévők, és a beosztottak, mind-mind éhesek a meleg szeretetre!

Ennek a szeretetnek gyakorlására, és élésére szabadított fel bennünket a karácsonyi evangélium: "Megtartó született ma néktek..." Örülhetünk, hogy még szerethetünk.

A karácsonyi örömmel, nagy szabadságot ad az örömszerzésre is. Aki megtapasztalja a karácsonyi örömet az elindul, hogy örömet szerezzen másoknak. Az a legnagyobb öröm, hogy örömet szerezhetünk az embereknek. Hiszen olyan sokan vannak, akik megrontói mások örömeinek szeretetlenségükkel, türelmetlenségükkel, hűtlenségükkel, durvaságukkal, összeférhetetlenségükkel, sebző szavaikkal, gátlástalan életformájukkal, minden közösséget szétromboló magatartásukkal.

Karácsonykor, amikor Isten angyala örömhírt hoz, kérve kérünk benneteket, ne vegyétek el egymástól az örömet!

Kérünk benneteket házasársak, ne vegyétek el egymástól az örömet!

Kérünk benneteket szülők, széthúzó léttel ne vegyétek el gyermekeitek örömét!

Kérünk benneteket ifjak, ne vegyétek el az öregek örömét!

Hanem legyetek a karácsonyi örömhír hordozói, és élői!

Jól látta ezt a feladatot Reményik Sándor, aki az Örömszerzés programja című költeményében szinte párbeszédet folytat saját versével így:

„Hiába mondd, magamért vagyok,

Hiába mondd: magamnak vagyok.

Nem, nem versem, te nem vagy szuverén.

Te másokért, mások számára vagy.

Örömszerző vagyok általad én,

Te azért vagy hogy elmenvén vigasztalj,

Szellemet idézz, szépséget marasztalj,

S megtérve, megkönnyítsd az én keresztem,

Hogy olyan kevés örömet szereztem."

Nemcsak a vers nincs önmagáért, de a karácsonyi Krisztus szabadságát elnyert ember sem, sőt egyetlen ember sem. Mert azért vagyunk, hogy elmenvén vigasztaljunk, és az Isten örömszerző programjába beálljunk.

Ezekkel a gondolatokkal kívánunk, a Sárándi Református Egyházközség, és a Bethesda Szociális Központ nevében, 2016. karácsonyán: **ÖRÖMSZERZŐ KARÁCSONY!**

Kedves Sárándiak! Kedves Barátaim!

Szántó József polgármester



Néhány nap múlva itt a karácsony. Ismét eltelt egy esztendő, lassan a végéhez érünk, mi pedig jobban vágyunk ilyenkor a csendre, a nyugalomra. Visszatérünk azokhoz az értékekhez, amelyek a hétköznapi rohanásában időnként a háttérbe szorulnak.

Jobban figyelünk családunkra, szépítjük, díszítjük az otthonunkat. A fényekbe öltözött házak és utcák szépen kifejezik a ránk bízott hagyományt, hogy a fényt életben kell tartani, a világosság a mi életünk maga.

Az ünnep – így a karácsony is –, azonban nagyot változott az emberek életében. Mindössze néhány évtizede volt, amikor advent és karácsony eljöttével az emberek nem úgy ünnepeltek, hogy fényárban úszott az egész ország és reklámok garmada hívta fel a figyelmet az ajándékok bő választékára. Az ünnep elsősorban a lelkekben ragyogott. A fényt, az adventi koszorún és karácsonykor a fenyőfákon a nyugodt, békés lángú gyertya adta, amely az emberek szívét melegséggel és örömmel töltötte meg.

A gyertya Krisztus szimbólumát jelentette az embereknek azzal, ahogyan megsemmisül miközben fényt és meleget ad, miként az Üdvözítőnek is meg kellett halnia, hogy az embereket megváltsa.

Régen nem volt lehetőségük az embereknek drága, a valódi igényeket felülmúló, sokszor felesleges ajándékokkal meglepni egymást. Nem is volt erre szükségük, mert egyszerű ajándékaikat a legegyszerűbb, a szívből fakadó szeretettel csomagolták.

A fenyőfát a mi gyerekkorunkban még dióval, almával, mézeskaláccsal és színes papírlánccal díszítettük fel, mely talán nagyobb örömet jelentett, mint ma a legdíszesebb, legpazarabb fenyőfa. Egyszerű, mégis a legegyszerűbb, és hasznos dolgokkal ajándékoztuk meg egymást, amit sok esetben magunk készítettünk.

A világ, azóta megváltozott körülöttünk, és mi magunk is. Ma sokan nem az igazi emberi értékekre figyelnek, mint: szeretet, becsület, tisztesség vagy igazság, hanem sajnos teljesen mást tartanak értéknek. Jó azonban, ha ezt képesek vagyunk felismerni, mert akkor tudunk tenni ellene.

Ahogy itthon, Sárádon teszünk is, hiszen közösségben, hagyományainkat ápolva és az összetartozás érzését erősítve készülünk az ünnepre – ami úgy érzem, fontos, dicséretes és reményt ad a jövőre nézve. Reményt, mert ha nincs miben hinnünk, értelmetlen a holnap.

Am ilyenkor, karácsony idején nem csak a holnapra, a tegnapi is gondolunk. Jó alkalom ez a csendes ünnep arra is, hogy végiggondoljuk az esztendő eseményeit, mi az, amit sikerült elérnünk, és mi az, amit átviszünk magunkkal a következő évre. Sáránd polgármestereként örömmel mondhatom Önöknek: bár nehéz és dolgozó napokat éltünk 2016-ban, de van remény, ezért van jövő is!

Voltak szép, örömteli pillanataink. Új létesítményeket avattunk, régit újítottunk fel. Megújult a művelődési ház belső tere, szabadtéri színpadot építettünk, eszközöket vásároltunk, felújítottuk az iskolai kézilabda pályát, épült járda és megépítettük-átadtuk a strucc telepet is. Az elmúlt két évben 124, 2 millió forint értékű fejlesztést hajtottunk végre, idén 16 pályázati anyagot készítettünk 520 millió forint értékben, melyek elbírálása még ezután történik, folyamatban van több EFOP pályázat kidolgozása. Erre a munkára, és munkatársaimra is büszke vagyok.

Kedves emlék erről az esztendőről az a sok-sok rendezvény is, amit a helyi közművelődésben dolgozók és a civilek szerveztek. Ilyen a Község Napja, az elszármazottak találkozója, az ünnepeinkhez kötődő rendezvényeink, hagyományőrző programjaink, melyek által kinyitottuk a község kapuját és nem csak helyből, de a környező településekről is folyamatosan jönnek érdeklődők hozzánk.

Ezáltal pedig jó hírért viszik Sárádnak. Sokat dolgoztunk és a munkának kézzel fogható gyümölcsét is arathattuk 2016-ban, hiszen a mezőgazdasági közmunkaprogram dolgozói kitétek magukért, szép eredménnyel örvendeztették meg a falut. Közfoglalkoztatottjaink tisztességgel helytálltak, és hasznos, értékes munkát végeztek. Készültek térkövek, építettünk járdákat, úgy vélem tiszta, rendezett volt a község ebben az évben is, a jól szervezett és irányított munkának köszönhetően, és számos intézményünk tevékenységében is szerepet kaptak a közmunkások.

Az önkormányzat és a község intézményeinek dolgozói is lelkiismeretes munkát végeztek ebben az esztendőben. Minden kolléga becsülettel helytállt, így elmondhatom: a település minden sikere közös siker, a közösen elvégzett munka eredménye. Persze nem csak a szép és a jó volt jelen az életünkben 2016-ban. Mindennapos gondok is árnyékolták a mögöttünk hagyott évet, de megküzdöttünk ezekkel, hiszen erre tettünk, s tettem polgármesterként magam is esküt, hogy a lehetőségek maximális kihasználása mellett, legjobb tudásom szerint segítem Sáránd fejlődését. Így leírva ezeket a sorokat is érezhető, hogy bizony mindenből jutott nekünk 2016-ban. Öröm, bosszúság, munka és kikapcsolódás.

Ez az életünk, ilyen az életünk. Úgy változik, ahogy az évszakok. Van benne melegség és hideg valóság is. De itt most, decemberben azért nem szabad hinnünk a hidegnek, hiszen ez a hónap adja az igazi meleget számunkra, a szeretet melegét.

Szép pillanatok előtt állunk, hiszen a községi karácsonyi rendezvények még hátra vannak, ahol felléptek azok a helyi csoportok, az iskola kis és nagy diákjai, akikre büszkék vagyunk. Köszönöm nekik, és az összes aktív civil szervezet minden tagjának, intézményeinknek, hogy mindig lelkesen és lelkiismeretesen jönnek a hívó szóra, és részt vállalnak a közösség életében, gazdagítva azt.

Kedves Sárándiak! Kívánom Önöknek, hogy a karácsony mindenkit boldogságban, békességben találjon szenteste. Hogy gyógyuljanak be a sebek, nyíljanak meg a szívek, és szeressünk. Mert higgyék el, ez az élet legnagyobb adománya, hogy erre képesek vagyunk.

Tegyük hát meg! Adjunk szívből. És ne csupán tárgyiasult ajándékot. Egy jó szó, egy mosoly, vagy az igyekezet arra, hogy jobba, szebbét tegyünk mások életét, a végén minket tesz boldoggá. Ez a karácsony üzenete.

Az én személyes üzenetem pedig Önök felé, hogy az ajtóm jövőre is nyitva áll mindenki előtt, mert szolgálatra szegődtem. Arra, hogy polgármesterként dolgozzak, segítsék, ha baj van, és örüljek, ha van miért, Önökkel.

Én kérem Önöket, hogy mint 2016-ban, úgy az eljövendő esztendőben is szeressék ezt a települést, az otthonunkat, Sárándot.

Éljük meg közösen a szép pillanatot, legyünk egy közösség, mert az élet egy pillanat alatt elszáll, most kell tartalmassá tennünk. Becsüljük meg, amink van, amit kapunk, és adjunk melegséget, fényt egymásnak!

Szeretetteljes, kegyelemben gazdag ünnepet kívánok minden kedves sárándi Polgárnak!

Jókívánságok a közelgő ünnep előtt...

Sárándi képviselők karácsonyi üzenetei



Szabóné Budai Ilona

KARÁCSONY. A föld keresztények lakta területein minden ember ugyanarra gondol, örömhír a békesség a szeretet ünnepe. Az ünnep meghittségét harmóniáját elsősorban magunknak kell kialakítani. Békességet-nyugalmat teremteni a családban és a nagyobb közösségekben. A karácsonynak azonban örök és mindig aktuális üzenetei vannak. Ilyen a szeretet a törődés, a tisztelet, az egymás iránti türelem, mások megértésének szándéka az önzetlenség.

Fogadjuk el embertársainkat, találjuk meg a jót mindenkiben, más érdeklődési kör, más értékrend mellett is. Kis falunk minden tagjára szükség van, hiszek abban, hogy tudását, tehetségét, lehetőségeihez képest településünk fejlődésére fordítja, ki látványosan, ki a háttérben. Az összetartozásban rejlik lehető-

ségekkel élni tudni kell, még ha a rosszindulat és a tájékozatlanság néha felülkerekedik és visszaveti tenni akarásunkat. Az élet legkisebb, legerősebb egysége a család, aminek összetartozása, szeretete kiterjeszhető tágabb környezetünkre. Így tehetjük magunkat hasznossá a számunkra fontos közösségekben. Mindezekhez az érzésekhez, nagy kitartásra, valós toleranciára van szükség.

Óvónóként az ünnep, az egész év, a gyerekek tiszteletét, szeretetét, őszinte megbecsülését jelenti számomra. Bízom a Sárándi emberekben, hogy ezek a gondolatok vezérelnek mindenkit élete során. Kívánom, hogy 2017 évben teljesüljenek terveik, vágyaik egészséget, békességet hozzon az Új esztendő.



Szabó Antal

Kedves Sárándiak! Itt az év vége, amikor az ember igyekszik számot vetni, mérleget vonni az eltelt hónapok eredményeiről, sikerekről, kudarcokról.

Képviselőként öröm számomra, hogy ebben az évben nagyon sokat fejlődött a községünk. Többek között befejeződött a Kultúrház korszerűsítése, szabadtéri színpad átadása, az iskola udvarán modern sportpálya épült, befejeződött a bogyós gyümölcsök telepítése, felépült a strucc telep, befejeződött a sertéslevegő kiépítése, a fóliasátrak bővítése és fűtése is kész lett, folytatódott az út és járdaépítés, gazdagodott a község több belterületi ingatlan megvásárlásával. Kulturális téren is sokat fejlődöttünk több kiállítással, színvonalas I. világháborús megemlékezéssel. Ismét működik a sárándi futball csapat.

2017-ben remélem hasonló eredmények születnek Sárándon. Bízom abban, hogy meg tudjuk építeni a tervezett vágóhidat és feldolgozó üzemet, pékséget, kerékpárutat, folytatni tudjuk a járdák felújítását, kialakíthatjuk a helyi piacot, hűtőházat és korszerűsíthetjük az orvosi rendelőnket.

Békés, boldog karácsonyt kívánok Önöknek, és sikeres új esztendőt!



Kálmánné Szabó Katalin

Adjon az Isten
szerencsét,
szerelmet, forró
kemencét,

üres vékamba
gabonát,
árva kezembe
parolát,
lámpámba lángot,

A Karácsony és az Új Esztendő közeledtével a falu minden lakójának kívánok békességet, szeretetet, megértést egymás iránt. Legyen mindenkinek áldott az ünnepe szerettei körében.

A békétleneknek megbékélést, az ellenfeleknek józan belátást, a zajosan perlekedőknek elcsendesülést kívánok az Új Esztendőre!

Szeretettel küldöm mindenkinek Nagy László versét:

ADJON AZ ISTEN

ne kelljen

korán az ágyra hevernem,

kérdésre választ

ő küldjön,

hogyan hitem szíjjel

ne dűljön,

adjon az Isten

fényeket,

temető helyett

életet -

nekem a kérés

nagy szűgyen,

adjon úgyis, ha

nem kérem.



Nagy Gyula

Miután tudjuk, hogy karácsony Jézus születésének az ünnepe, melyet az egész világon ünnepelnek, és amely a szeretet, a család, a békesség, az összetartozás ünnepe, ebből fakad az én üzenetem is. Kívánom minden sárándi számára, hogy legyenek egymással toleránsak, szeressék egymást, keressék mindig azt a lehetőséget, amellyel a másik emberen segíteni tudnak, hiszen az a szeretet, ami az emberek között meg kell, hogy nyilvánuljon, mindent legyőz. Önkormányzati képviselőként pedig kívánom, hogy a következő év is legyen sikeres, és legalább ennyi eredményt fel tudjunk mutatni majd, mint az idén. Ezért dolgoztunk 2016-ban és fogunk 2017-ben is!

Békés, boldog ünnepi készülődést és ünnepet kívánok Sáránd minden polgárának!

„A múlt a jelenben a jövőért”

Tisztelt sárándi lakosok! Ha a magyar nemzetért akarunk tenni valamit, akkor a családi és közösségi tevékenységeket kell erősíteni.

Sárándnak is vannak olyan ékszerai, amiket a láda fenekén tartanak, de életet akkor kapnak, ha viselik. Az örökítés természetes folyamata néha megszakad, ezért több esetben újra kell tanulni ezeket. Az elveszetnek hitt kultúránk még mindig karnyújtásnyira van, mint a csíráképes búza a hó alatt. Az éves ünnepkör rendjének, a természet körforgásának megfelelően kellene élnünk, ezért minél több helyet és találkozót kell, hogy biztosítsunk a lakosság számára, hogy információt cseréljenek vagy legalább beszélgessenek (piac,

vásár, bál, fórum, tematikus napok). Az életünk problémáit az állam nélkül is meg kellene oldanunk. Önellátó, öfenntartó falut szeretnénk teremteni víz és élelmiszer tartalékkal, ami generálja a helyi munkahelyek teremtését és igényli a fásítást, lakhatóvá teszi községünket.

Írásos források szerint rövidesen 800 éves lesz a falu, ha ennyi időt megélt (pedig rosszabb helyzetek is voltak a mostaninál, hiszen tatárok, törökök, románok, oroszok, járványok sanyargatták a sárándi népet), akkor most is meg kell találni a kiutat a fennmaradásért.

Oly sok teendő van, amit egy falu csak összefogással tud megoldani, ezért kérem ne rejtse véka alá építő jellegű véleményeiket, mondják el, jöjjenek el rendezvényeinkre, ezzel sokat segítenek a közösség építésében.

Áldott karácsonyt és boldog új esztendőt kívánok mindenkinek!

Kedves Sárándiak, tisztelt Olvasók!

Az év vége felé közeledve, az adventi meghitt időszakban egyre többször értékeljük át korábbi cselekedeteinket, tetteinket és egyre jobban vágyunk azokra az értékekre, amelyek a hétköznapok terhe alatt a háttérbe szorulnak, jobban vágyunk a család összetartására, a nyugalomra és a békességre. Az összetartozás érzése, a szeretteinkkel együtt töltött idő, egy mosoly, egy ölelés sokkal többet tud adni, mint gondolnánk. Addig nyújtunk egymás felé a kezünket, amíg lehetőségünk van rá, így összekapaszkodva tudunk csak átérni a napi problémáink vagy egyes érzelmi törésvonalak szakadáka felett. Ehhez adjon az adventi időszak és a karácsonyi ünnep erőt, szeretetet, hitet és kitartást. Aranyosi Ervin soraival kívánok Mindenkinek áldott adventi időszakot, békés karácsonyt és egészségben gazdag boldog újévet! „Kár, hogy csak

ilyenkor mozdul meg a lélek, csak ilyenkor zendül ajkunkon az ének. Ilyenkor látjuk csak a nyomorúságot, ilyenkor öleljük az egész világot. Pedig a világnak a legszebb ajándék, ha van bennünk részvét és jobbító szándék. Ezért a karácsony sose érjen véget, egész évben tanulj békét, emberséget. Legyen áldott az év minden egyes napja. Fényben fürödjön a Föld minden darabja. Hidd el nem kell ehhez semmi többet tenni, tanulj meg mindenkit egyformán szeretni.”

Dézi András

A karácsony a szeretet és az öröklét ünnepe elsősorban. Szerintem minden ember egy különleges érzéssel viseltetik a karácsony iránt. Úgy vélem, az üzenete az, hogy szeressék egymást az emberek, és igazából ez ne csak karácsonykor legyen így! Az a segítőkészség, ami a település lakosságában él, és az összetartó képesség, ami egyre erősebbé kell, hogy váljon, nagyon fontos. Az igazi karácsony pedig az, amikor a szeretet és az együttlét nemcsak egyetlenegy napot foglal magába.

Fehér Róbert

Nagyobb becsületet érdemelne a közmunka – de eredményei vitathatatlanok...

Szántó József polgármester

Sok szó esik mostanában a közfoglalkoztatásról. Mint ahogy nagyon sokan vannak, akik részt is vesznek ebben, a – tevékenységek széles skáláján mozgó – munkában. A probléma pedig örök, ha erről a témáról beszélünk. Sokan kötelezőnek veszik, hiszen – aki nem vállalja a felajánlott munkát, annak bizonyos esetekben a szociális segély sem jár –, és még többen hangoztatják, hogy alacsony a bér, és nincs arányban az elvégzett feladattal.

Minden felvetésben van igazság, persze nem mindegy, hogy honnan közelítjük meg a kérdést. Polgármesterként az a véleményem, hogy a közfoglalkoztatásra eszközként kell tekinteni mindenkinek, aki abban szerepet kap.

Eszköz ez arra, hogy akik már elszoktak, vagy bele sem tanultak a munkával járó kötöttségbe, vagy annak rendjébe, azok megtegyék. Eszköz arra, hogy a szociális juttatáshoz képest magasabb keresetért, közösségben töltsék az időt, és fejlődjenek a közmunkában résztvevők egymás társasága, és a számos nekik kínált képzési program révén.

A képzés, az iskolai végzettség megszerzése, egy-egy szakma elsajátítása lehetőséget ad arra, hogy a munkaerőpiacon is megállja a helyét a foglalkoztatott.

Fontos megemlíteni, hogy a közfoglalkoztatás biztosítása az önkormányzat részéről igen komoly feladat! Ahhoz, hogy valaki közmunkát kapjon, az önkormányzatnak pályázni kell minden évben, új és bizonyítottan értékteremtő tevékenységeket kitalálni, megvalósítani.

2016-ban Sárándon március hónapban indítottuk el a közfoglalkoztatásnak azt a három nagy programját, ami meghatározta az évet.

Az egyik a START mezőgazdasági program, ami jövő év februárjáig tart. A másik, a közút program volt, a harmadik pedig az illegális hulladéklerakók felszámolása. Két utóbbi program november végéig tartott.

Összesen 147 főt foglalkoztattunk idén közmunkában, és ebben nincsenek benne az egyéb más programokban részt vett munkavállalók, mint például a diákmunkások.

A tavalyi évben indult egy úgynevezett GINOP képzéssel egybe kötött közfoglalkoztatási programunk is, ami július 30-ig tartott. Ebben volt egy mezőgazdasági munkás képzés 48 fővel, közülük 14 embert tovább foglalkoztattunk kreatív, kézműves műhelyünkben – miután megszerzték az OKJ-s képesítést.

A mezőgazdasági területen, 12 hektáron gazdálkodtunk és két fólia sátorban. Idén 2000 négyzetméterre bővült a fólia alapterülete. A sátrak fűtöttek, ehhez a kazánházat önerőből alakítottuk ki. A földeken természetünk takarmány és konyhakerti növényeket. A takarmányt az állattelepeken, a konyhakerti növényeket pedig a konyhán hasznosítjuk. Gyönyörű, egészséges zöldségeket állítunk elő: paprika, paradicsom, uborka, hagyma, retek, krumpli, de földieper is termett. Elsősorban a konyhát látjuk el zöldséggel, a fölösleget pedig a lakosság számára tudjuk értékesíteni a helyi piacon. A program legnagyobb eredménye úgy érzem – túl a szép termésen –, hogy megélhetést adott ebben az évben is a benne résztvevőknek.

A munka irányítása nagyon fontos minden területen. Ehhez arra alkalmas embereket kell találni, ami nem könnyű. Ezért vannak olyan települések a környéken, ahol 20-30%-al kevesebb ember foglalkoztatását vállalják



jövőre. Mi nem ezt nem szeretnénk, mert fontos számunkra, hogy minden családnak biztosítva legyen a megélhetés, de a probléma itt is jelen van.

Ugyanakkor az eredmények újabb terveket generálnak. Ennek egyik látványos eleme a strucctelep, amit idén nyáron adtunk át. A madarak szépen nőnek, ebből szeretnénk profitálni. És, a sertésállományunk is folyamatosan nő, a megyében a sárándi a legnagyobb telep.

Jelentős programunk volt ebben az évben a közút-program, ennek keretében telephelyek, járdák karbantartását végeztük el, és új járdákat is építettünk. Gyakorlatilag felöltöttük a község összes utcáját, nyesés, tisztítás történt árkok mentén, járdák mentén márciustól-novemberig. Az elmúlt időszakban sok száz méter új járda épült Sárádon, amit folytatni kell.



A harmadik nagy programelem, az illegális hulladéklerakók felszámolását célozta. Ebben, a folyamatosan kijelölt, betervezett helyekről begyűjtöttük a hulladékot, és 10 tonnát el is szállítottunk.

A jövő évi közmunka-program előkészítését, tervezését már elkezdtük a hivatalban. Minden település önkormányzatának, – így a sárándinak is –, meg kell méretni magát és a hivatali dolgozóknak nagyon sok munkaórát tenni abba, hogy aztán majd a közmunka egyáltalán elindulhasson. Ezért lenne igazságosabb, ha azt – minden negatívumával, pozitívumával együtt – meg tudnánk becsülni!

A közmunka ugyanis nem jár. A közmunka lehetőség, amiért a településünknek is meg kell dolgozni, hogy ide hozzuk. A programterveket egyre nehezebb beadni, egyre nagyobbak az elvárások, tervtárgyalások, szigorodnak a feltételek. Jó lenne, ha 2017-ben nagyobb becsülete lehetne a közfoglalkoztatásnak, jobban értékelnék mind a résztvevők, mind a falu lakossága és nem csak a problémákat látnák meg benne.

Nem lenne azonban igazságos, ha – így most az esztendő végén – ne köszönném, köszönnék meg a becsülettel dolgozó közfoglalkoztatottak munkáját, hiszen szerencsére sokan vannak. Nem csak a három fő programban, de intézményeink és a hivatal munkáját is nagyban segítették 2016-ban.

Köszönet érte. Közösén tettünk ebben az évben is mindent – Sárándért.

Hivatali hírek

Dr. Bálint Erika jegyző

Tájékoztató a 2016. június 4. napját megelőzően engedély nélkül létesített kerti kutakról és egyéb vízellátási létesítményekről

A vízellátási létesítmények, köztük a helyi lakosokat leginkább érintő kerti kutak létesítése engedélyköteles tevékenység.

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása lehetővé teszi, hogy 2018. december 31. napig történő bejelentés esetén a kérelmezők vízellátási létesítményük további üzemeltetéséhez szankció alkalmazása nélkül juthassanak vízjogi fennmaradási engedélyhez.

Az engedély kiadása a jegyző hatáskörébe tartozik olyan kút létesítéséhez, üzemeltetéséhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez, amely a következő feltételeket együttesen teljesíti:

-a vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízellátási létesítmények védelméről szóló kormányrendelet szerint kijelölt, kijelölés alatt álló, illetve előzetesen lehatárolt belső, külső és hidrogeológiai védőidom, védterület, valamint karszt- vagy rétegvíz készlet igénybevétele, érintése nélkül, és 500 m³/év vízigénybevétellel kizárólag talajvíz készlet vagy parti szűrésű vízkészlet felhasználásával üzemel

-épülettel vagy annak építésére jogosító hatósági határozattal, egyszerű bejelentéssel rendelkező ingatlanon van, és magánszemélyek részéről a házi ivóvízigény és a háztartási igények kielégítését szolgálja, és

-nem gazdasági célú vízigény.

Minden más esetben az engedély kiadása a fővárosi és megyei katasztrófavédelmi igazgatóságok hatáskörébe tartozik.

A fennmaradási engedélyt az ingatlan tulajdonosának kell kérelmeznie. A kérelemhez csatolni kell a tényleges megvalósulási állapotot tartalmazó tervdokumentációt és a 13/2015.(III.31.) BM rendelet 1. melléklet szerinti eljárási díjnak megfelelő illetékbélyeget.

Amennyiben a vízjogi fennmaradási engedély kiadható, úgy a Vgtv. 29.§ (7) bekezdésben foglaltak értelmében a vízgazdálkodási bírság fizetése alól mentesülnek azok a létesítők, akik 2016. június 4. napját megelőzően vízjogi engedély nélkül létesítettek vízkivétel biztosító vízellátási létesítményt, ha annak vízjogi fennmaradási engedélyezési eljárását 2018. december 31-ig kérelmezik, és az engedély megadásának feltételei egyébként fennállnak.

Kérjük a lakosságot, hogy akinek az ingatlanán engedély nélkül létesítettek vízellátási munkát, pl. kerti kutat, a későbbi bírságolások elkerülése érdekében érdeklődjön a Hivatalban az 52/374-104/3 melléken a fennmaradási engedély beszerzésének részleteiről.

Közterület tisztántartása

Közeledik a téli időszak és ezzel a fagy, a hóesés, a csúszós utak. Annak érdekében, hogy gyerekek, idősek és mindannyiunk számára örömteli élmény maradjon a hóesés, nagyobb odafigyelés szükséges az utak, főként a járdák karbantartására, csúszásmentesítésére. A helyi rendeletünk értelmében, a törvényi kötelezettségekkel összhangban, az ingatlan előtti járdaszakasz takarításáról, csúszásmentesítéséről az ingatlan tulajdonosának kell gondoskodni. Azon ingatlanok előtt, melyeknek nem sárándi lakos a tulajdonosa, illetve a közintézmények előtt az önkormányzat végzi el a csúszásmentesítést.

Az ingyenes szünidei gyermekétkeztetés és árnyoldalai

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 21/B. §-ban foglalt rendelkezések tág körűen biztosítják óvodás korú gyerekek esetében az ingyenes, iskolás korú gyerekek esetében pedig az ingyenes vagy kedvezményes intézményi gyermekétkeztetést.

A 2016. január 1. naptól hatályba lépett 21/C. § ezen felül kimondja, hogy az önkormányzat a szünidei gyermek-

étkeztetés keretében a szülő, törvényes képviselő kérelmére a déli meleg főétkeztést

a) a hátrányos helyzetű gyermek és a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő, halmozottan hátrányos helyzetű gyermek részére ingyenesen biztosítja, és

b) az a) pontban foglalt gyermekeken kívül további gyermekek, így különösen a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekek részére ingyenesen biztosíthatja.

A jogszabályi előírásnak megfelelően az önkormányzat gondoskodott a szünidei gyermekétkeztetésről, melyet eddig a nyári és az őszi tanítási szünetekben lehetett igénybe venni.

Sajnos a gyakorlatban sok gond merült fel az ellátással kapcsolatban. A Hivatal hiába küldte ki a szülőknek az igényléshez szükséges nyomtatványt, sokan nem hozták vissza. Az őszi szünetben a 15 fő jelentkezőből naponta 4-5 gyerek nem jött fel. Hiába írtuk le a tájékoztatóban, hogy a szülő köteles bejelenteni, ha másnapra nem igényli az ebédet, a szülők ezt rendszeresen elmulasztották.

Ez úton is szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy a családok számára ingyenes gyermekétkeztetés egy sajátos állami és önkormányzati támogatás, **ami nem jelenti azt, hogy nem kerül semmibe.** Az állam központi támogatást ad, az önkormányzati konyha elkészíti, mindebben benne van az alapanyag, energia és bérköltség. Mindez kidobott pénz, ha a szülő és a gyerek nem veszi komolyan és a megrendelt ebédet nem veszi igénybe.

Figyelem ! Az orvosi ügyelet elérhetősége megváltozott!

A központi orvosi ügyeleti szolgáltatást az Országos Orvosi Ügyelet Nonprofit Kft. végzi településünkön.

Az orvosi ügyelet irányítása, a telefonhívások fogadása a következők szerint történik: 2016. december 01-től a sürgősségi betegellátás hatékonyságának fokozása, a párhuzamos hívások számának csökkentése, valamint az azonnali elérhetőség biztonságának javítása érdekében az ügyelet irányítására **DISZPÉCSERSZOLGÁLATOT MŰKÖDTET.**

A Diszpécsterszolgálat működésének előnyei:

- A kórkép súlyossági fokozata szerint biztosítja az ellátást (az esettől függően küld ügyeletet vagy akár azonnal mentőt ill. biztosít szakszerű tanácsadást)
- Közvetlen kapcsolatot biztosít a szolgáltatón belüli és szolgáltatók közötti hatékony együttműködéshez (OMSZ, Rendőrség, Katasztrófavédelem stb.)

Az egységes, gyorsan elérhető sürgősségi hívószámon a lakosság segítséget hívhat. Egy hívás kezdeményezésével az ügyelet és a diszpécsterszolgálat egy időben elérhető. Így a beteg egy belépési ponton keresztül kerül kapcsolatba az ellátókkal és egyértelmű beteg utakon át jut ellátáshoz.

2016. DECEMBER 01-TŐL az alapellátási ügyelet a következő számokon hívható:

ÜGYELETI HÍVÓSZÁM: 06/70 370 3104

A kábeltévé szolgáltató elérhető az ingyenesen hívható 1240 telefonszámon naponta 10-17 óráig, egyéb időpontban üzenetrögzítő áll a lakosok rendelkezésére.

Isten hozott Sárándon!

Ahogy Magyarország mindig a hazánk marad, – bárhova vessen is a sors –, hasonlóképpen mindig sárándi marad az, aki itt született, éljen bárhol az országban, a világban.

Isten hozott Sárándon! – Ez a felirat fogadta az iskolába érkező elszármazottakat, illetve a nemrég Sáráandra költöző családokat október 7-én. A rendezvényre a szervezők, a település vezetése, hazavártak minden olyan sárándit, akik ugyan már nem a faluban él, de őrzi szülőföldje emlékét.

- Bevelt hagyomány volt a településen hogy elszármazottak találkozóját szervezünk, a tavalyi évben azonban ezt nem tettük meg. Éppen ezért idén, 2016-ban egy újragondolt találkozót terveztünk, kettős céllal: hogy hazahívja és összehozza azokat a sárándiakat, akik már nem a településen élnek, ám kötődnek szülőföldjükhöz, és szeretnék megismerni a község múltját, jelenét, szeretnének elbeszélgetni az ország minden tájáról hazaérkező, illetve az itthon élő sárándiakkal – azokkal a családokkal, akik nemrégiben költöztek ide. Személy szerint Kecskemétről származom, 6 éves koromig laktam ott, az a szülőföldem.

Ugyanakkor 1984-ben Sáráandra költöztem és igazán sárándinak érzem magam. Én biztatom azokat, akik az utóbbi időben költöztek ide, hogy hasonlóképpen érezzék magukat otthon kis településünkön, hiszen az itt élő közösség igen befogadó, és sok örömet nyújthat mindenki számára – mondta el a rendezvényen Szántó József polgármester, aki hozzátette, a vendégeknek alkalmuk nyílik megismerni a község mai arculatát is, korábban a Sárándi Alkotó Műhelyben született munkák segítségével.

Polgármester úr a település vezetésének jövőbeli fejlesztési terveit is ismertette a jelenlévőkkel. Kiemelte, hogy hamarosan Sáránd is bekapcsolódik a Debrecent Nagyvárral összekötő kerékpárút hálózatba, az önkormányzat pályázott strucc- és sertésfeldolgozó üzem megépítésére, ugyanakkor szeretnének nyitni egy pékséget is a közeljövőben, szintén pályázati forrásból. A tervek között szerepel egy szociális ellátóközpont létrehozása, az orvosi rendelő energetikai korszerűsítése, és az önkormányzati konyha felújítása is.

A találkozóra szép számmal látogattak vissza községünkbe erre az alkalomra.

- Olyan, a hétköznapiakat megszakító kikapcsolódás ez, mely rendhagyó módon kiemeli az embereket a megszokottból, s alkalmat teremt a közös múlt megélésére – mondta el a Sárándi Kopogtatónak Kovács József, aki 20 évesen a katonai főiskola miatt hagyta itt Sárándot, ma már nyugdíjas éveit tölti Debrecenben.

Makkos Sándorné elmondása szerint számos kellemes gyermekkori emlék köti Sárándhoz. Ha csak teheti, hazalátogat ma is itt élő családjához. 16 éves koráig élt településünkön Janka Sándorné, akit tanulmányai szólítottak el a szülőfaluból, és szívesen jött haza a találkozóra.

A sárándiak büszkéek falujukra és arra, hogy innen származnak. A hagyományápolás mellett a kapcsolattartás



is fontos számukra. Erre ez a találkozó tökéletes lehetőséget nyújtott – mondta el lapunknak Gyönyörű Gáborné, aki 1964-ben költözött Debrecenbe.

Az találkozó idejére Sáráandra visszatérő vendégek mellett olyan is részt vett a rendezvényen, aki csak nemrég költözött ide. Balázs Tiborné korábban Debrecenben lakott, az idei év nyarán vásárolt házat településünkön. Azt mondja, leginkább a nagyváros közelsége, a jó tömegközlekedés, a csendes, nyugodt környezet és a nagyszerű közösségi élet miatt esett Sáráandra a választása.

Ugyancsak nemrég, 2 éve költözött Sáráandra a Mázló család. Az eltelt idő alatt nagyon megszerették a falut, az itt élő embereket, s a környéket egyaránt. Mint mondják, a közösségi rendezvényeken is szívesen vesznek részt.

A vendégek végiglátogathatták gyermek- és ifjúkoruk helyszíneit, és ismeretségeket köthettek vagy eleveníthettek fel. Erre pedig lehetőség adódott bőven, hiszen ekkor vette kezdetét településünkön a Falu Napja – illetve a II. Vásári Sokadalom, ahol közel 70 kézműves mester árulta portékáját a Nagy utcán, a színpadon pedig helyi és sztárfellépők sokasága adta elő műsorát.

Az *Isten hozott Sárándon* elnevezésű rendezvény ezentúl a jövőben is lehetőséget biztosít mindazoknak a találkozásra – éljenek a világ bármely pontján Sáránd jelenti számukra a szülőfalut, szülőföldet.

Középkort idéző vásári sokadalom a Nagy utcán...

Hetek óta jelezte két bábu a falu szélén: Vásári Sokadalom lesz Sárándon! Október 8-án ugyanis a már hagyománnyá vált Község Napját és a II. Vásári Sokadalmat szervezte meg településünk önkormányzata. A forgatagot a Miskolci Rézdudások zenéje indította, a tavaly elindított fa örökbefogadást folytatva pedig a szervezők elültették Sáránd fáját a Nagy utcán. Miközben csaknem 20 sátorban rotyogtak a finomságok a vásári egytálételek és tésztáételek versenyére készülve, – a tavalyi rendezvényen résztvevők számának közel duplája – összesen 70 stand várta a látogatókat, köztük 30 kézműves, ebből 12 sárándi mester. A vásár bejáratánál a vendégeket az I. világháborús Hagyományörző Egyesület katonái léptették be, akik a nap folyamán többször is alaki és fegyverbemutatót tartottak – tájékoztatta lapunkat Gyönyörű Zsigmond, a Sárándi Hagyományörző Egyesület elnöke.

Érdekes színfoltját képezte az idei Őszi Sokadalomnak a gasztronómiai kínálat, a helyi nyugdíjas egyesület tagjai például egy különleges népi ételt, nudlit készítettek. A szervezők, a forgatag sikerén munkálkodók fontosnak tartották, hogy a gasztronómia mellett korabeli vásári hangulatban legyen lehetősége az embereknek találkozásokra, beszélgetésre, információcserére, egymástól tanulásra, csereberére. S, mindezt jó hangulatban, kellemes környezetben tegyék – mondta el lapunknak a rendezvényen Szántó József polgármester.

A sokadalmon rengetegen megfordultak a Nagy utcán, vásárfia után nézelődve. Volt miből válogatniuk: egyedi kályhacsempéktől a faragott faholmikig, kézműves sajtoktól a csuhéfigurákig, minden képviseltette volt. S, ha a programok sokasága még nem lett volna elég, a közel 50 éves mezőgazdasági eszközök kiállításán is eltölthették az időt a szemlélődők. Megtekinthették az első világháború 100. évfordulója alkalmából létrehozott kiállítást, melyet a Hajdú-Bihar megyei Hadtörténeti Intézet és Múzeum állított össze a Közösségi Házban.

A kézművesek sátrai között sétálva az érdeklődők válogathattak, vásárolhattak a különböző portékákból, s ezalatt vásári komédiások, mutatványosok szórakoztatták a közönséget. Eközben a színpadon Szántó József polgármester, Dr. Vitányi István országgyűlési képviselő, és Szászfalvi Imre református lelkész mondta el ünnepi köszöntőjét.

–Már a tavalyi vásár is eredményes volt, és nagy örömmre szolgál, hogy ez idén sincs másképp. Jómagam is támogatom a hagyományos kézműves mesterségeket, Berettyóújfaluban a Bihari Népművészeti Egyesület programjain rendszeresen részt veszek, közelről ismerem a mesterembereket, néhányukkal itt, Sárándon is találkoztam – osztotta meg velünk élményeit Dr. Vitányi István térségünk országgyűlési képviselője.

A délutáni program színes kínálatot nyújtott minden érdeklődőnek. A színpadon „Jó ebédhez szólt a nóta” és operett gála is volt, Liszter Sándor és a Vadrózsák, illetve helyi művészeti csoportok is felléptek. Az est sztárvendégei pedig Szandi és Bereczki Zoltán voltak.



„Négy év vérben és vasban”

- Az I. Világháború eseményei

A Nagy Háború történéseit 30 táblán mutatta be a Hajdú-Bihar megyei Hadtörténeti Intézet és Múzeum vándorkiállítása, melyet a Községi Házban tekinthettek meg az érdeklődők október 7-én. Településünk ma 2300 lelket számlál, s a nagy háborúban 78-an veszítették életüket. Alig volt a faluban olyan család, akinek ne lett volna halottja. Az első világháború századik évfordulójának emlékére a kiállítás megnyitóját megelőzően koszorúzásra került sor, a Református Templom falán 1926-ban elhelyezett emlékműnél, községünk ugyanis ápolja az elesettek emlékét.



A Hajdú-Bihar megyei Hadtörténeti Intézet és Múzeum „Négy év vérben és vasban” című vándorkiállítását egy helyi vonatkozású tárlat is kiegészítette, ami a Sárándi Hagyományőrző Egyesület, valamint a helyiek gyűjteményéből állt össze – mondta el a Sárándi Kopogtatónak a megnyitón Gyönyörű Zsigmond.

-Ez a falu olyan erős közösség volt annak idején, az I. világháború előtt és után is, ami példaértékű. S, hogy miért is mondom ezt? Elsősorban azért, mert a jegyzőkönyvek szerint 1914-ben és 1915-ben Sárádon nem igazán volt észrevehető a háború. A falu kölcsönt vett fel, ártézi kutat fúratott, élte az életét. Aztán az egész képviselő-testületet a bíróval együtt bevonultatták és újakat kellett választani, mert hiszen a falut vezetni kellett tovább. De később őket is behívták. Csak ezt követően jöttek sorra a hírek a frontról, s a halottak létszáma felment 78-ig. 1918-tól a faluban éhínség ütötte fel a fejét, meglehetősen nagy szegénységben éltek az emberek. Ennek ellenére a falu közössége egy évben négy alkalommal tudott gyűjteni az árvák, a hadirokkantak és különböző szervezetek számára. Rendkívül fontos, hogy egy falu közössége erős legyen. Akkor meg tudtuk tenni, s, ez a közösség most is ilyen összetartó kell, hogy legyen – tette hozzá Gyönyörű Zsigmond.

-Magyarország területéről több mint 3 millió katona vonult be annak idején a nagy háború időszakában, ebből 600 ezer soha nem térhetett haza. Mintegy 800 ezer fő esett hadifogságba. Ez a veszteség arányaiban nagyobb, mint a II. világháború magyar lakosságra vetített vesztesége. Sokan nem gondolták, hogy az oroszok háborúba lépnek. De megtették, és magyar katonák százezrei kerültek a keleti frontra. Ez azt jelenti, hogy lengyel területen, több mint 390 temetőben nyugszanak magyar katonák – mondta el a megnyitón Dr. Kovács Vilmos ezredes, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum parancsnoka.

A háborús időkben keletkezett népdalokat a tárlat megnyitójára a Sárándi Férfidalárda szedte egy csokorba, majd a debreceni Hajdú Néptáncgyűttes előadását tekinthették meg az érdeklődők.

Amikor a hősökre emlékezünk, általában azokra gondolunk, akik a csatatereken veszítették életüket. De vajon egy ilyen alkalommal csak róluk kell megemlékeznünk? Hiszen ott vannak azok, akik nem haltak meg: a katonák, akik túléltek a háborút, hősiessé szolgáltak, utána sokszor a hadifogságot is végigszenvedték. Sokan sebesülten, súlyos betegségektől szenvedve térhettek csak haza és hátralévő életük során viselték az átélte borzalmak nyomait.

Közöttünk élnek



Új rovatot indítunk, itt a Sárándi Kopogtatóban. Minden számunkban felkeresünk, egy a község életében jelentős szerepet betöltő, vagy betöltött, köztiszteletben álló embert, hogy bemutassuk példás életútját, s megörökítsük az utókornak is. Sorozatunk első interjú-alanya – Szántó József polgármester javaslatára – Fekete Gyuláné Anikó néni, aki örömmel mondott igent kérésünkre, s beszélt szakmai múltjáról.

Nő, anya és óvodavezető. Csupán néhány szerep, melyekben már kiválóan helyt állt Fekete Gyuláné, a Sárándi Óvoda egykori óvodavezetője. Anci néni – ahogy a faluban ismerik – 19 éve, 1997-ben ment nyugdíjba, s, azt vallja:

- A gyerekek őszinték, nyíltak, kedvesek, ragaszkodóak, kíváncsiak, hagyni kell őket, hogy kérdezzenek, hiszen az örök kíváncsiság viszi előre a világot, az emberiséget. Meggyőződésem, hogy az őszinte tiszteleten alapuló gyermekszerepet elengedhetetlen egy óvónő munkájában – mondta a nyugalmazott óvodavezető, akivel otthonában beszélgettünk gyermekkoráról, iskoláiról, tapasztalatairól, a gyerekekhez való kötődéséről és jövőbeli terveiről egyaránt.

- Pocsajban születtem, 1940. szeptember 27-én, ott élttem az általános iskola befejezéséig, majd Debrecenbe kerültem a Kossuth Gimnáziumba. Édesapám 1956-ban betegségben meghalt. Négyen voltunk testvérek, édesanyám egyedül nevelt bennünket, ám ettől függetlenül nagyon szép gyermekkorom volt. Ami anyagiakban hiányzott, azt szeretetben pótolta Édesanya, meg a testvéreim. Érettségi után az egyik kedves tanítónőm példájára elhatároztam, pedagógus leszek. Jelenkeztem is a Debreceni Tanítóképzőbe, ahol sikeres felvételi vizsgát tettem, de helyhiány miatt nem tudtak felvenni. Ekkor kaptam az értesítést Kecskemétről, hogy ha szívesen módosítanám a pályámat, átvesznek. Így lettem óvónő, amit egy pillanatig nem bántam meg. *Ez egy csodálatos korosztály, ha még egyszer kezdhethném, akkor is őket választanám – tette hozzá.*

Sárándon 1961-ben kezdett el dolgozni, elmondása szerint, olyan szeretettel fogadták akkor a faluban, hogy nagyon hamar itthon érezte magát. Nem volt nehéz beilleszkednie, ugyanakkor az akkori óvodai nevelés merőben más volt mint a mostani.

- Akkor még a gyerekeknek ismereteket kellett nyújtani, hiszen sokkal kevesebb információval rendelkeztek, mint a mai csöppségek. Ma már inkább szelektálni kell, annyit inger éri őket – mondja Anikó néni, aki hozzátette, kettő vegyes csoport volt akkor az óvodában, 3 óvónővel 70-75 gyereket vettek fel.

- Ezt követően '70-ben elkerültem Kokadra, ahol ugyancsak óvodavezetőként tevékenykedtem, s annak ellenére, hogy ott szintén két vegyes csoport működött, meglepően kevés, hozzávetőleg 40 gyermek volt.

4 év múlva, 1974-ben újra Sárándra sodorta a sors. Mint mondja, az óvoda akkori épületére ma már rá sem lehet ismerni, annyit fejlődött az évtizedek során.

- Éppen a minap jártam bent az intézményben, s örömmel tölt el, hogy a 6 óvodapedagógusból 5, illetve a

jelenlegi vezető is a mi óvodásunk volt – emlékezett vissza Fekete Gyuláné.

Meghatóan beszélt a háta mögött hagyott 36 esztendő-ről Anci néni, aki úgy véli, csak szeretetteljes légkörben fejlődik egészségesen a gyermek, akkor nyílik az értelme, gazdagodik a tudása és ahogy nőnek, egyre komolyabban lehet velük beszélgetni. Minden gyermekben van érték, amit meg kell keresni és tovább fejleszteni. Az óvoda pedig évtizedek óta az az intézmény, ahová a szülő bizalommal viszi legféltebb kincsét, a gyermekét, mert ott biztonságot, simogatást, nevelést és fejlesztést kap, és ezért kell, hogy a család és az óvoda szorosan együttműködjön.

- 36 évből 31-et voltam vezető, én ezt mindig szolgálatnak tekintettem. Szolgálni a gyerekeket, a nevelőtestületet és minden dolgozót azzal, hogy a munkájukhoz megteremttem a tárgyi feltételeket, valamint a nyugodt, konfliktusmentes munkahelyi légkört, mert szerintem csak ilyen légkörben lehet jó munkát végezni. Az évek során voltak demográfiai hullámok. Volt, amikor több, másik évben kevesebb gyermek járt az óvodába, de akkor még nem voltak ilyen feltételek, mint most. Ami régen hiányzott anyagiakban, tárgyiakban azt szeretetben pótoltuk. Szerencsére mindig olyan óvónők dolgoztak velem, akik valóban szerették a gyerekeket és értük éltek, dolgoztak – tudtuk meg Anci nénitől.

Csendes alázattal, fáradhatatlan mosollyal az arcán végezte munkáját Fekete Gyuláné. Szelíd nyugalommal igazgatta a gyermekeket nap, mint nap. Lendülete mit sem hagyott alább az évtizedek során, bármire is kérték, mindenben részt vett. 1997-be ment nyugdíjba, 4 év kokadi, és 32 év sárándi – ahogy ő fogalmaz – szolgálat után. Ám nem sokáig volt otthon, ugyanis akkor indult a családsegítő szolgálat a településen, aminek ő lett a vezetője.

- Érdeklődtem, többféle tanfolyamot is elvégeztem azért, hogy el tudjam látni a feladatokat úgy, ahogy, kell. Aztán később, amikor kialakult a gyermekjóléti szolgálat is, egy fiatal kolleganővel dolgoztunk együtt. Egészen 66 éves koromig dolgoztam, majdnem 9 évig voltam családsegítő, emellett pedig 2 ciklusban voltam önkormányzati képviselő, 1998-tól 2006-ig. Annak nagyon örültem, hiszen az választott tisztség, a falu lakossága választott engem, meg-tiszteltetés volt számomra – tette hozzá.

Munkája során többször is elismerték szorgalmát, elhivatottságát. Elsőként az Oktatásügy kiváló dolgozója lett, majd nyugdíjba vonulását követően a Maróti György-díjat kapta meg. 2011-ben pedig pályafutásának egyik legnagyobb elismerését, az Arany Diplomát is átvehette.

Fekete Gyuláné 4 éve egyedül él, de mint mondja, egyáltalán nem magányos. A családja gyakran látogatja, törődnek vele, mellette pedig sokat olvas, könyvtárba és színházba jár, vagy éppen rejtvényt fejt és naponta gyakorol, de zenét is szívesen hallgat és gyakran kézimunkázik. Ausztráliában élő lányunokájának három kalocsai hímezéses terítőt is készített, hogy mindig ott lehessen vele Magyarország, és kedves Nagymamája. S, arra a kérdésünkre, milyen jövőbeli tervei vannak, amit meg szeretne valósítani, a következőt válaszolta:

-Nem nagyon tervezek már. Én így szeretnék tovább élni, ahogyan most. Csak a derű óráit számolom, jól érzem magam. Sokat látogatnak az unokáim, gyerekeim és ez az, ami boldoggá tesz.

S, ahogy Fekete Gyuláné csoportnaplójában is állt egykor, s áll ma is a József Attila idézet:

„Mert mi teremtünk szép, okos lányt
és bátor, értelmes fiút,
ki őriz belőlünk egy foszlányt,
mint nap fényéből a Tejút, -”

Óvodai hírek

Dézsiné Faragó Veronika – óvodavezető

Szeptemberben az óvodát 3 csoportban 6 óvodapedagógussal és 68 gyerekkel kezdtük el. A nevelőmunkát 3 szakképzett dajka, 1 pedagógiai asszisztens és egy kisgyermek nevelő segíti. A gyerekeket egy barátságos, esztétikusan berendezett óvoda fogadta.

Októberben óvodánk is képviselte magát a község napján, melyen a Maci nagycsoportosaink léptek fel, felkészítőjük Szabóné Budai Ilona és Mocsáriné Bartha Beáta volt. Az idősek köszöntésén is aktívan részt vettünk, szintén a Maci csoport műsorát láthatta a közönség.

Nagy esemény évente az óvoda éltében a jótékonybál, mely október 22-én került megrendezésre, Sáránd Község Önkormányzata segítségével. A bál bevétele: 431.315 forint, mindenkinek köszönjük a támogatását, segítségét, munkáját.

November 11-én részt vettünk a községünk Márton-napi rendezvényén, ahol a gyerekeknek szóló előadást, majd a kóstolót követően libahajtásban vettünk részt. A könyvtár szervezésben óvodás gyermekeink a Közösségi Házban az Ákom-Bákom meseelőadását tekinthették meg.

2016. november 16-án óvodásaink szavalóversenyen vettek részt Derecskén, melyen Gali Hanna és Gyöngyösi Emil Gyula díjat nyert.

Óvodánkba december 5-én ellátogat a Mikulás, a cso-

magokat Kádárné Oláh Erzsébet és férje ajánlotta fel a gyerekeknek, köszönet érte!

December 13-án a szülőkkel közös mézeskalács sütést szervezünk, készülünk a karácsonyra, majd 19-én karácsonyi ünnepséget tartunk. Készülünk az önkormányzat által szervezett karácsonyi ünnepségre.

Ezúton kívánok a magam és a dolgozóim nevében békés karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag boldog újévet!

Gali Hanna



Gyöngyösi Emil Gyula



Sárándi házasok ünnepelnek



Topcsiov Béla és Szabó Anna

*Akit párodul
melléd rendelt az ég,
Becsüld meg,
szorítsd meg kezét,
És ha minden álmod
valósággá válik,
Akkor se feledd el,
légy hű mindhalálig"*

Madách Imre

Sok évtizedes kölcsönös megbecsülést és szeretet ünnepelt a közelmúltban négy sárándi házaspár.

Topcsiov Béla és Szabó Anna vaslakodalmat, azaz 65 éves házasságot töltöttek, **Balogh Lajos és Végh Margit**, **Deczki József és Makai Margit**, valamint **Pázmándi András és Pór Mária** aranylakodalmat, 50 éves boldog együttélést ünnepelhetek.

A Sárándi Önkormányzat nagy tisztelettel és elismeréssel hosszú, boldog életet és egészséget kíván kedves Mindannyiuknak!

Márton-napi ludasságok



Libatepertő, ludaskása, lúdláb. Csak néhány finomság a Márton-napi ludasságok gasztronómiai kínálatából. A népi babonák szerint azért kell ilyenkor libát enni, mert „Aki Márton napján libát nem eszik, egész évben éhezik”. November 11-én Márton-napi népi hagyományok eleve nedtek meg a Községi Házban, településünk intézményei és az önkormányzat közös szervezésében.

Gyönyörű Zsigmond önkormányzati képviselő, a Sárándi Hagyományőrző Egyesület elnöke a rendezvényen elmondta, a Márton nap a 40 napos adventi böjtöt megelőző utolsó nap, amikor a jóízű és gazdag falatozás, vigasság megengedett. Ezen a napon rendszeresek voltak régen a lakomák, bálók, vásárok.

- Az elmúlt 30-40 évben a Márton napját nem igazán ünnepelték. Ha nem is tudatosan, de a kacska és libavágás ebben az időszakban megnőtt, a lakodalmak nagy része ekkor volt, a bálakat ilyenkor rendezték, a betakarítás és a kukorica begórézása után a szüreti mulatságokat ebben az időszakban rendezték meg. Tehát nem Márton-napi bálként jelent meg ez az alkalom, hanem a betakarítás végével így ünnepeltek a népek. Ha kicsit jobban visszamegyünk az I. Világháborús időszakra, akkor még volt ennek hagyománya. Próbálunk a levéltárban kutatni, s, ugyanúgy ahogy más alföldi területeken az újbort megkóstolták a templomban, meg is áldották, mi is szeretnénk ezt egy

bállal kibővíteni a felnőttek ünnepévé. De egyelőre ez most a gyerekekről szól – tette hozzá Gyönyörű Zsigmond.

A köszöntő gondolatok után a Kereplő Családi Színház a méltán népszerű Ludas Matyit játszotta el. A családi programra pedig jöttek is szép számban a résztvevők, kigyózó sorban álltak a gyerekek, hogy megkóstolhassák a hagyományos libaételeket. A gyerekeket elkísérték szüleik és nagyszüleik, és persze kisebb-nagyobb testvéreik is, hogy közösen elevenítsék fel a Márton nap hagyományait és minél több színes, érdekes „ludasságban” vegyenek részt.

A legenda szerint Szent Márton a Római Birodalom Pannónia tartományának egyik városában látta meg a napvilágot. Jóságáról számos történet született, mi szerint püspökké akarták szentelni. A rendezvényen a szervezők fontosnak tartották, hogy minden gyermek megismerje Szent Márton történetét, s az ahhoz kötődő hagyományokat, és igyekeztek mindezt játékos formában tenni, megfelelő élményt nyújtani az életkori sajátosságok figyelembevételével.

Amint besötétedett, a gyerekek a maguk által barcácsolt világító lámpásokkal vonulnak fel, s terelték haza a libákat a Fő utcán. A nap végeztével egy rossz hír volt csupán, egy évet kell várni a következő Márton napig, hiszen a gyerekek reményei szerint, a népszerű rendezvényt jövőre is megszervezik.



Közlemény



Tisztelt Sárándi Szülők, Édesanyák, Édesapák!

Önkormányzatunk szeretné, ha a község lapjában minden negyedévben megjelenhetne a legifjabb sárándi polgárok neve, születési ideje és fotója. Ehhez kérjük az Önök segítségét.

Kérjük Önöket, hogy a Község házára hozzanak be egy fényképet névvel és születési idő megjelöléssel, hogy megoszthassák örömeiket mindenkivel.

Szívesen adjuk közre a legifjabb sárándiak születésének hírért, hiszen valamennyiünk számára a legnagyobb öröm az, ha gyarapszik a falu lakossága, és még sokáig fennmarad ez a hamarosan 800 éves település, ami a mi otthonunk! Köszönjük az együttműködést!

Sáránd Község Önkormányzata

Sárándi Alkotó Műhely

Sáránd képzőművészeti alkotásokon



A művészeté volt a főszerep szeptember első napjaiban a Sárándi Művelődési Ház galériájában, ahol alkotóműhelyt szerveztek 4 országon belüli és 4 külföldi magyar képzőművész számára, akik egy meghatározott tematika alapján alkottak augusztus 28-tól szeptember 3-ig. A téma településünk Sáránd volt, ugyanakkor tábor műfajilag teljes alkotói szabadságot biztosított a művészek számára. Egy hét alatt elkészült többek között községünk címere, – egy székelyudvarhelyi szobrászművész keze által megformázva –, több olajfestményen Sáránd utcáit, jellegzetes épületeit láthatjuk, de számos helyi lakos is ihletet adott a művészeknek, porté készült róluk. Az alkotóműhely ötletgazdája Vincze László helyi grafikus.

–Meghívtunk több határon túli és debreceni képzőművészt, akikkel szétnéztünk a községben. Úgy vélem, elragadta őket a település nyugalma, tisztasága, az emberek szeretete és remélem, hogy felejthetetlen élményekkel gazdagodtak. Minden este különböző helyeken voltunk vacsorázni, Sáránd polgárai ugyanis vendégül látták az alkotókat, akik így megismerhették a község történelmét, valamint az itteni szokásokat, hagyományokat is. – mondta el Vincze László.

Zavacski Walter Levente szobrászművész Székelyudvarhelyről érkezett a táborba. 2002-ben végezte el Nagyváradon a Képzőművészeti Egyetemet, azóta szabadúszóként dolgozik. Az itt eltöltött idő alatt Sáránd címerét mintázta meg, ami később a községháza falán kap majd helyet.

Simó Enikő textilművész lapunknak elmondta, egész életében a brassói Bábszínházban dolgozott díszlet és bábtervezőként. Hozzátette, még sosem járt az Alföldön, de a táj jellegzetessége, a tágas tér és a földszinti házak teljesen magával ragadták őt.

–Teljesen más típusú és jellegű települések vannak itt mint a hegyvidéken. Itt meglehetősen hosszúak a nappalok, mert sokáig van fent a nap, a hegyek nem veszik el a kilátást. Nagyon tetszik a tágasság, az utcák elhelyezése, s a levegőnek is más az illata – mondta a képzőművész, aki több portrét, és egy sárándi utcaképet is alkotott itt léte alatt.

–Most láttam először struccot élőben és nagyon megtetszett nekem, az egyik munkámban meg is rajzoltam a különleges madarat – mondta lapunknak Forró Ágnes kolozsvári képzőművész, akinek az ihletet a régi görék és a településünkön található állatok adták. A művészcsaládból származó alkotó 30 évvel ezelőtt végzett a Kolozsvári Képzőművészeti Egyetemen.

Gonda Zoltán debreceni képzőművész elmondta, kis településünk e rövid idő alatt belopta magát a szívébe.

–Boldog ember vagyok, mert egész életemben mindig azt csináltam, amit szerettem. Én sokszor átutaztam már a vasútállomás melletti országúton és Vincze László révén már többször voltam a községben is, de így alaposan megismerni, megnézni most volt csak alkalmam. Csodálatosan szép a környezet, ahol elszállásoltak bennünket, a vendéglátás és az emberek szeretete az, ami pótolhatatlan – mondta.

A műhely zárásaként Szántó József polgármester és Vincze László grafikus is méltatta az elkészült alkotásokat, melyekből kiállítás nyílt a Közösségi Házban.



Iskolai hírek

Dézi András

2016. szeptember 1-jén tanévnnyitó ünnepséget rendezett az iskolánk és a becsengetést követően 8 évfolyamon, 9 osztályunkban, 204 tanulónak megkezdődött a tanítás. A gyerekekkel 20 szakmailag jól felkészült, munkájára igényes pedagógus foglalkozik, 100 %-os a szakos ellátottságunk. A délelőtti tanóráinkat követően az ebédelés után napköziben, illetve tanulószobai foglalkozásokon készülnek a gyerekek a következő tanítási napokra, az utolsó két órában a diákok érdeklődésnek megfelelően, szakkörökkel (angol, néptánc, szűrrátét, moderntánc, matematika tehetség gondozás, középiskolai felkészítő, foci) bővítjük a kínálatunkat, de korrepetálásra is lehetőséget biztosítunk. A foglalkozások 16:00 óráig tartanak, 17:00 óráig felügyelünk a gyerekekre.

Több esetben az iskolai fegyelem megőrzése és megszilárdítása érdekében az iskolai házirenden is változtatunk, ez más hozzáállást kíván a tanulóinktól, a szülőktől és a pedagógusoktól egyaránt. Újdonság, hogy az alsó tagozatos gyerekek a Kossuth utca felőli bejáraton érkeznek és távoznak, a felső tagozatosok pedig a Temető utca felőli bejáraton közlekedhetnek.

Megváltoztattuk a titkárság ügyfélfogadási rendjét, Szabóné Erdőháti Anita iskolatitkár fél 8-tól várja az iskolai ügyeket intéző szülőket. A tantestület személyi összetételét tekintve is történtek változások, Nagy Ernőné Erzsike néni jól megérdemelt pihenését tölti és nyugdíjba vonult, Bodor Monika tanárnő ebben a tanévben nem dolgozik az iskolában. Új dolgozónk van Csucs Ivett tanítónő személyében, aki a 3. osztály napközis nevelője lett és Csősz Petra tanárnő személyében, ő a testnevelést tanítja a felső tagozaton, de a tanórákon az alsósok is találkoznak vele.

Továbbá, Tóth Magdolna tanárnő az informatika tantárgy oktatásában vesz részt, vele szülőként sokszor találkozhattunk, tanárként a pénteki napokon tanítja a diákokat. A hit és erkölcs tantervet Gondolyné Felszeghy Ildikó tanárnő tanítja.

Megújulunk honlapunk a www.sarand.sulinet.hu címen érhető el, de naprakész információkkal szolgálunk a Facebook (www.facebook.com/sarandiskola) közösségi oldalunkon is.

Az osztályaink létszámai és osztályfőnökök:

Osztály	Összesen	Osztályfőnök
1.	18	Makrai Józsefné
2. A	19	Pálfi Ágnes
2. B	18	Gyönyörűné Erdei Judit
3.	21	Dankóné Erdelics Gyöngyi
4.	26	Gyönyörű Erika
5.	20	Nagyné Dankó Anikó
6.	24	Szántó Józsefné
7.	30	Dézi András
8.	29	Kelemen Andrea

Diákjaink nyáron nem tétlenkedtek, tíz diákunk a Silver Tánc és Mazsorett csoport tagjaként és további egy diákunk a Hosszúpályi Mazsorett és Fantasy Tánc-Show tagjaként képviselte iskolánkat és községünket a Galiba gyermekfesztiválon és debreceni virágkarneválon. Gratulálunk nekik és szüleiknek, köszönet a felkészítőiknek! A csoport tagjai: Berki Viktória, Eszenyi Patrícia, Kovács Anna, Kuti Betti, Kuti Fanni, Kuti Kitti, Lévai Lajos, Milák Vanda, Pálóczi Réka, Tamás Orsolya és Nagy Barbara.

A nyáron az önkormányzat támogatásának köszönhetően átfesthettük az iskolánk közösségi tereit, illetve a tornaterem külső lábazata és az esőcsatornák is felújításra kerültek, illetve a tornatermünket körülvevő járdák is újra lettek öntve. A tornaterem mellett visszaállítottuk a füves sportpályánkat és kialakítottunk egy kisebb pályát is, amit a diákjaink azonnal birtokba vettek.

A tanévnnyitó ünnepségen vehették át a Kossuth jelvényüket és váltak az iskola tagjaivá elsőseink, név szerint: Balajti Lilien, Balogh Judit, Balogh Bertalan Zsolt, Berényi Vivien, Bouriche Jázmin, Czako Ramón, Eszenyi Lajos Imre, Farkas Gábor Dávid, Fekete Dániel Zoltán, Gyaraki Sára, Gyöngyösi Regina Liza, Kerek Dániel, Klepács Marcell, Mester Livia Miranda, Mikáczó Bence, Papp Nikolett, Simon Miklós és Varga Miklós. Az elsőseinket az első két tanítási napunkon a szüleik is elkísérhették a tanítási órákra.

Szeptember 19-én megtartottuk a hagyományos Kossuth napot az iskolánk névadójának a születésnapján, a tanulóink a tematikus nap keretében mélyítették el ismereteiket Kossuth Lajost illetően.

2016. október 1-én, szombaton kerékpártúrát szerveztünk a derecskei gyümölcsösbe, csatlakozva a kert „Gyümölcsös Kalandok” programjához, a programban 65 tanuló vett részt, a megvalósulást az önkormányzat és az iskola alapítványa támogatta.

Október 6-án, nemzeti gyásznapunkon a hatodik osztály által adott emlékműsor keretében emlékezett meg az



iskolánk az aradi vértanúkról, a megemlékezést koszorúzás követte. A színvonalas műsort az osztály osztályfőnöke, Szántó Józsefné tanította be. Ezt követően október 18-án, az idősek köszöntésében is részt vettünk, a gyerekeket Dankóné Erdelics Gyöngyi, Gyönyörűné Erdei Judit, Váradi András, Szabó Nóra, Makrai Józsefné, Nagyné Dankó Anikó, Borbélyné Arany Ildikó, Szántó Józsefné és Gyönyörű Erika pedagógusok tanították be.

2016. október 21-én, pénteken a nyolcadik osztály emlékműsor keretében megemlékezett az 1956-os eseményekről, a megemlékezést koszorúzás zárta, a műsort Kelemen Andrea tanárnő, az osztály osztályfőnöke tanította be. Szintén októberben az alsós aulában lévő büszkeségeink fáján új levelek nőttek. Az kerámialeveleken 1989-től 2016 júniusáig az adott tanévben kiemelkedő teljesítményt nyújtó tanulóink nevei olvashatóak és reméljük, hogy ez a fa még nagyon sokáig fog új leveleket hozni. A fát Dankóné Erdelics Gyöngyi pedagógus, Porkoláb Istvánné nyugalmazott pedagógus és kézművescsoportja, Major Sándor karbantartó, illetve Váradi András pedagógus gondozta, köszönet érte!

A Bihari Múzeum Nagy rajzolás című pályázatára minden osztály alkotott és 62 alkotást küldtünk be, amelyet kiállítottak. A munkákra Interneten lehetett szavazni november 9-ig. A munkák a Bihari Múzeum facebook oldalán láthatók.

A „800 éve Sáránd” rajzpályázat díjazottjainak névsora:

Alsó tagozat:

I. helyezett Dezső Bálint 2.b

II. helyezett Berényi Maxim 2.b

III. helyezett Rézműves Virág Orsolya 2. b

Különdíjasok: Borbély Attila 2.b és Lőrinczi Márk 2.b

Felső tagozat

I. helyezett: Nagy Nóra 7.o.

II. helyezett: Tamás Orsolya 7.o

III. helyezett: Szabó Fanni 7.o.

Különdíjasok: Diós Dániel 6.o. és Sári Viktória Anna 5.o

Felkészítő tanárak: Gyönyörűné Erdei Judit

Iskolánkban is beindult az iskolatej program, a tejtermékeket – tej, kakaó, ivójoghurt és ömlesztett sajt – hétfő kivételével, naponta a felső tagozaton 7:15-től 7:45-ig, az alsó tagozaton 10:45-től 10:55-ig kihelyezünk a tagozatok auláiba, amiből minden gyerek a meghatározott rend szerint ingyen fogyaszthat és hasonló rendszert dolgoztunk ki az iskolai gyümölcsprogram céljait figyelembe véve.

A következő programjainkat tekintve december 6-án iskolánkba is érkezni fog a Mikulás, december 14-én rendezzük az iskolai népdaléneklési versenyünket, valamint tervezzük, hogy korcsolyázni visszük tanulóinkat. December 21-én tartjuk a hagyományos karácsonyi kézművesnapunkat.

A téli szünet első napja 2016. december 22., a téli szünet utáni első tanítási nap 2017. január 3. lesz.

Az oktatáspolitikai változásokat alapul véve és a pedagógiai munkánk hatékonyságának növelése érdekében egy olyan iskolát szeretnénk és fogunk megvalósítani:



- Ahová a gyerekek szívesen járnak, mert megértik, segítik őket.

- Ahol lehetőségük van életkori sajátosságaiknak, adottságuknak megfelelő tevékenységekkel képességeik kibontakoztatására.

- Ahol a tanulás motivációs alapja a sikerélmény.

- Ahol a pedagógus jól érzi magát a gyerekek és kollegái között és ahol a változó körülmények mellett a lehető legnagyobb biztonságérzetben dolgozhat.

- Ahová a szülők szívesen hozzák gyerekeiket.

- Amely intézmény rugalmasan tud alkalmazkodni a társadalmi elvárásokhoz, fenntartó igényeihez, a változó körülményekhez a szülők, gyerekek, a pedagóguspálya változásaihoz.

- Amely intézményt az önkormányzat és a fenntartó szívesen támogat.

Ehhez kívánok minden diákunknak, szüleiknek, az iskola partnereinek és munkatársaimnak kitartást, erőt, elhivatottságot, örömet a munkában és jó egészséget.

Áldott adventi időszakot, békés karácsonyt és boldog újévet kívánunk mindenkinek!

Újra Sárándon állomásozott a Hajdú-Bihar megyei Népművészeti Egyesület vándorkiállítása



„Elöttem az utódom” – Mesterek és tanítványok a családban címmel nyílt kiállítás a Községi Házban október 4-én. A Hajdú-Bihar megyei Népművészeti Egyesület vándorkiállítása a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával valósult meg Debrecenben és Hajdú-Bihar megye 5 településén 2016 második felében. A kollekción több településen bemutatottak már, többek között a romániai Zilahon, a Szilágy-ság központjában is, de helyet kapott a Homokkerti Községi Házban, és ez alkalommal településünkön is. A kollektív kiállításon az egyesület közel 50 alkotójának munkája szerepel, 14 féle népi kézműves mesterséget bemutatva. A tárlat megnyitóján Kálmánné Szabó Katalin, településünk alpolgármestere köszöntötte a megjelenteket.

-Nagy öröm számunkra, hogy a Hajdú-Bihar megyei Népművészeti Egyesület egy év alatt másodszer rendez Sárándon kiállítást, mert ebben a faluban hagyománya van a népművészetnek. Nagyon sok kézműves él itt, 16 népi iparművészünk van, így természetesen minden alkotást úgy értékelünk, hogy pontosan tudjuk, mennyi munka van

az egyes darabokban. A hagyományok átörökítése a fiatalabb generáció számára rendkívül fontos.

Ez nálunk nem csak a családokban működik, hanem tágabb körben, az egész faluban. Hiszen az egykori alapfokú művészeti iskola tanárai a mai napig minden alkalmat megragadnak arra, hogy megpróbálják átadni tudásukat, tapasztalataikat a diákoknak. Én úgy gondolom, hogy népművészetünk továbbélésének ez egy nagyon fontos eleme – mondta el Kálmánné Szabó Katalin.

Ezt követően a Hajdú-Bihar megyei Népművészeti Egyesület elnöke köszöntőjében megosztotta a jelenlévőkkel: fazekasok, szövők, hímzők, szúrrátét készítő, csipkeverők, fafaragók, játékkészítők, mézeskalácsosok alkotásait egyaránt tartalmazza a kiállítás.

-A tudás átadása napjainkban az úgynevezett örökség-szaktmák esetében rendkívül fontos. Mára ritka a belenevelődés, a gyermekkortól való szakmatanulás. Megváltoztak az igények, a népi kézművességek iránti érdeklődés. Nem a mindennapi használati tárgyak a legjellemzőbbek ezeknél az alkotásoknál, mindinkább az ünnepi funkciók a fontosak. Egyediségükkel, mivességükkel tűnnek ki ezek a tárgyak, olyan kultúrát hordoznak, melyek magyarságunkra jellemzőek, múltunk részei és jövőnk zálogai is. Kiállításunk célja, hogy bemutassuk, egyesületünk tagjai hogyan tudják átadni tudásukat, mesterségbeli tapasztalataikat elsősorban a családjukon belül, vagy más szervezett módon. A jelenlegi kiállításban 3 helyi kötődésű személy, illetve tanítványaik munkája látható, Virágos Lajosné Kozák Anikó, Dezsőné Borbély Emma, valamint Gyönyörűné Erdei Judit.

Az „Elöttem az utódom” – Mesterek és tanítványok a családban című tárlat lehetőséget nyújtott arra, hogy közelebbről megismerkedjünk elődeink mindennapos eszközeivel, ruhadarabjaival, hagyományaikkal és régi mesterségekkel egyaránt. Az érdeklődők a Sáráandi Férfidalárda kíséretében szemlélhették a szebbnél szebb alkotásokat.



Oklevél

Lénárt Sándorné
részére, aki a

SZABAD FÖLD

Dijazzuk az öltéseit című hímzéspályázatán

3. díjban részesült

Munkájáért a szervezők elismerésüket és köszönetüket fejezik ki.

Horváth László
főszerkesztő

Budapest, 2016. augusztus 12.

Dulai Sándor
rovatvezető



Sáráandi siker



A Szabad Föld „Velünk élő hagyomány - Díjazzuk az öltéseit” keresztzemes hímzés pályázatán sáráandi lakótársunk Lénárt Sándorné asztali futója a 3. díjban részesült. Ezúton is gratulálunk neki!

„Szűrrózsa, szűrvirág”



Népes közönség előtt 2016. november 27-én szűrrátétes kiállítást nyílt meg a sárándi Múvelődési házban. A kiállított munkák Gyönyörűné Erdei Judit, szűrrátétkészítő népi iparművész, a Népművészet Ifjú Mesterének és tanítványainak a Sárándi Szűrrátétes Csoport művei.

Szántó József polgármester köszöntője után Dr. V. Szathmári Ibolya etnográfus, a Déri Múzeum nyugalmazott igazgatója méltatta a kiállítást és a kiállító alkotókat. Közreműködtek: Gyönyörű Zsófia és Gyönyörű Zsigmond.

„Nemzeti emlékezet – hőseink tisztelete”

Konferencia a Sárándi Múvelődési Ház nagytermében



A Sárándi Hagyományörző Egyesület az I. világháborús rendezvénysorozata keretében 2016. december 2-án konferenciát tartott a sárándi Múvelődési Házban.

A konferencia célja az volt, hogy az I. világháború centenáriumi megragadva olyan kérdéseket tárgyaljanak meg a meghívott előadókkal és vendégekkel, amelyekkel a fiatal korosztályt lehet megszólítani, közelebb hozni a történelmhez, továbbá a mindennapi gyakorlatban felmerülő, a témával kapcsolatos problémákra jó megoldásokat találni,

mint pl. a történelmi hősök tisztelete, példakép választás az ifjúság körében, az emlékhelyek és az emlékművek méltó helye a köztudatban és előbbé tétele a fiatalok körében.

Gyönyörű Zsigmond, a Sárándi Hagyományörző Egyesület elnöke köszöntője után Kálmánné Szabó Katalin alpolgármester asszony Dr. Sallay Gergely történész, múzeológus, a Hadtörténelmi Múzeum osztályvezetőjének **„Magyarország a Nagy Háborúban 1914-1918”** – Élményszerzés és oktatás a Hadtörténelmi Múzeum első világháborús állandó kiállításán” írását olvasta fel, majd Illésfalvi Péter történész, a Hadtörténelmi Múzeum munkatársa nagy figyelemmel követett **„Magyar katona- hősök kultusza az I. világháborútól napjainkig”** témát taglalta. Varjasi Imre fióklevéltár-vezető – MNL HBML Hajdúböszörményi Fióklevéltárától sok sárándi adatokkal és fotókkal fűszerezett **„Meghaltak ők, hogy éljen a haza...”** Hajdúsági bakák a Nagy Háborúban c. témát ismertette.

Szünet után Dr. habil. Faragó Eszter egyetemi docens – ELTE **„Veszteségek - túlélés - reménység a békekötés után”** előadását hallhatta-láthatta a közönség, végül Herman Attila történész, a Nemzeti Múvelődési Intézet Hajdú-Bihar megyei irodájának munkatársa a második kiadást érő **„Csak előre, édes fiam...”** - A magyar Szent Korona országaiból sorozott gyaloghadosztályok, ezredek és zászlóaljok jelvényei a Nagy Háborúban című kötetét mutatta be. A konferencia kötetlen beszélgetéssel, eszmecserével, végül az immár hagyományos sárándi vendéglátással végződött.

Ezüst Évek Nyugdijas Klub

Bugya Ferencné – klubvezető



Már megszokott dolog, hogy a negyedévente megjelenő Sárándi Kopogtatóba beszámolunk az „Ezüst Évek” Nyugdijas Klubban történekről. Örömmel tesszük ezt, már csak azért is, hátha kedve támad más Sárándi nyugdíjasnak is, hogy belépjen a klub tagjai közzé. Minden hónapban legalább 2-3 fellépésünk volt.

Július hónap 9-én: Derecskén rendezték meg a IV. Hagyma fesztivált, ahová minket is meghívtak. Köszönetképpen mi táncsal, népdalcsokorral, szóló énekkel és székely mesével szórakoztattuk a jelenlévőket. 15-én részt vettünk a Bihari Térség és Régió Nyugdijasainak X. Kulturális és Baráti Találkozásán Berettyóújfaluban, ahol énekelünk a dalkörrel, Virágos Lajosné Kozák Anikó pedig saját gitárkísérettel egy szép dalt adott elő.

Augusztus hó 13-án meghívást kaptunk a Mikepércsi Falunapra, ahol félórás műsorral szórakoztattuk a közönséget, majd 25-26-án Győrben került megrendezésre a Nyugdijas Dalosok és Nótakedvelők XVI. Országos Találkozója, ahol Virágos Lajosné Kozák Anikó hortobágyi népdalcsokorral szerepelt és a nagyon erős mezőnyben, nagy örömeinkre bronz minősítést ért el. 28-án az előző évekhez hasonlóan részt vettünk Berekfürdőn a XXVI. Országos Nyugdijas Találkozásán, ahol népdalcsokorral, egyéni szóló énekekkel – régi slágerek Bugya Ferenc előadásában – és nem utolsósorban egy új show-táncsal szórakoztattuk a fűdő vendégeit. A tánc a PA-DÖ-DÖ együttes „Kiabálj.”

című zenéjére koreografálta és betanította Virágos Lajosné Kozák Anikó.

Szeptember hó 10-én volt a Hosszúpályi VIII. Nyugdijas Fesztivál. Ismét egy egész blokkal készültünk, volt benne a dalkör előadásában dalcsozor, egyéniben ének, nótá, mese. Az ebéd és a tombola után a talpalávalót a mi klubtagunk Bugya Ferenc szolgáltatta. 21-én: Debrecenben került ismét megrendezésre a megyei Katonadalok Fesztiválja, ahol mi is részt vettünk, úgy érezzük sikeresen.

Október hó 8-án került megrendezésre a Sárándi Vásári Sokadalom, ahol tézstaételeket főzött csapatunk. A Hurkátészta levesünk és a nudli első helyezett lett. Szakácsnőink: Federicsné Magdika, Kardosné Irénke és Feketéné Rozika voltak. Gratulálunk nekik! De szintén gratulálunk Tóth Károlyné Erzsikének, akinek a pogácsája második lett!! Délután a nagyszínpad műsorában is részt vettünk. Dalos, táncos előadásunkat Feketéné Rozika székely meséje és Villás Tiborné Julika néni nótái színesítették. 16-án: a Megyei Nyugdijas Szövetség meghívására, Debrecenben a Kölcsey Művelődési Központban megrendezett KÁRPÁT-MEDENCEI Nyugdijas Találkozásán Virágos Lajosné Kozák Anikó a „Magyarország” című dalt adta elő saját gitárkísérettel, míg a klub táncosai a legújabb táncukkal szerepeltek.

November hó 5-én: sikeresen megrendeztük a 8. „Dalok Szárnyán” sláger és operett Fesztiválunkat. A klub asszonyai előző nap elkészítették a töltött káposztát, Kádárné Katika irányításával.

A 34 fellépő szereplése után feltálattuk a finom ebédet, a klubtagok által süttött finomabbnál finomabb süteményeket. Következett a tombola majd tánc, ahol a talpalávalót Bugya Ferenc klubtagunk szolgáltatta.

Természetesen ezzel még nem ért véget az idei program sorozatunk. November 28-án a Szövetség felkérésére, a Debreceni Nyugdijas Kluboknak (3) egy másfél órás műsorral készülünk, melyről a Kopogtató következő számában számolunk be.

Addig is kívánunk minden olvasónak jó egészséget, Kellemes és Békés Karácsonyt és Nagyon Boldog Új Évet!

Sárándi Férfi Dalárda

Egerben 2016. november 18. – 20. között 60 hagyományörzős csoport lépett fel a Palócgála Regionális és Nemzetközi Népzenei Fesztiválon. Az országos és térségi minősítésre 28 csoport nevezett be. A fesztivál mellett szakmai bemutatókat, fórumokat, előadásokat tartottak a népdalfeldolgozásokról, a népdalénekesek társadalmi szerepéről.

Ez alkalommal a Sárándi Férfi Dalárda „Aranypáva” minősítést kapott, amihez gratulálunk!



Rég volt, hogy volt...?

Közzétette: Kálmánné Szabó Katalin

Azt, hogy milyen egy falu, mindig a benne élő emberek határozzák meg. Lehet szegénység, vészterhes idő, fenyegetettség, üldöztetés – ha a közösség a szeretet, az egymás iránti felelősség és együttérzés alapján működik, a legkegyetlenebb időszakot is át lehet vészelni, sőt még az örömeink is jut néha hely. Erre bizonyíték az a levél, ami a napokban érkezett hozzánk Dr. Deli Imréné Fráter Katalintól, Fráter tábournok legidősebb gyermekétől.

Régi történetként – változtatás nélkül – ezt a levelet tárjuk az olvasó elé.

A SZERETET ÜNNEPÉRE

„ Harang zendül

Messze zsong a hálaének

Az én kedves kis faluban

Karácsonykor

Magába száll minden lélek.”

(Ady Endre: Karácsony)

Az emberi lélek kiismerhetetlen. A szakember is csak sejtheti, mi zajlik bent, valójában meg nem ismerheti. Sokfélék vagyunk, ugyanazokat az eseményeket is másként éljük meg. Az egyik ember élete végéig hordozza az indulatokat, a haragot, a gyűlöletet, míg a másik sem felejtja a fájó emlékeket, de nem hagyja, hogy ezek megmérgezzék az egész életét.

Ki kell alakítani azt a képességet, ami lehetővé teszi hogy megőrizzük az emberekbe vetett hitünket és a régi szép emlékeket.

Néhány héttel ezelőtt találkoztam két lelkes sárándival, Kálmánné Szabó Katalin alpolgármesterrel és Gyönyörű Zsigmond képviselővel. Mindketten sokat tesznek azért, hogy a fiatalabb generáció is megismerhesse a falu múltját, történelmét, hogy őrizze hagyományait és élhetőbbé váljon a település.

Azt kérték, hogy idézzek fel néhány kedves emléket az ott töltött évekből. Több mint ötven éve kerültem el a faluból, de ezek az élmények mélyen bevésődtek a lelkembe. Azóta bejártam a fél világot, sokat láttam, tapasztaltam, de ha a segítőkészségről, együttérzésről, szeretetről esik szó, sokszor jutnak eszembe a sárándi emberek.

Szegények voltunk, az egész falu is. Élénken emlékszem azokra a családokra, akikhez a nehéz időszakban bármikor fordulhattunk segítségért. Emlékszem: A Balogh családra, Margit néniére, aki megengedte, hogy Édesapámat a tisztaszobában ravatalozzák fel és aki biztosította a halotti tort is újév első napjaiban.

A falubeli rendőrök között is volt tisztességes. Az erdőnket államosították, ahonnan csak büntetés árán lehetett fát szerezni. Kemény telekre emlékszem. Nem tehattunk mást, mint loptuk a sajátunkat. Az öcsém volt a figyelő, aki ha idegen közeledett, a „Gábor Áron rézágyúja” dallal jelzett. Szörnyű hangja volt, de erre megfelelt. Egyszer karácsonykor elfogyott a fa. Nem gondoltuk, hogy az ünnepen rendőr tévedhet arra. De sajnos jött és az öcsém nem volt elég éber. A rendőr meglepett bennünket. Nagyon megijedtünk, mert tudtuk, hogy oda lesz az „ünnepi vacsora”, ha bírságot kell fizetni. A rendőr látta a hóban a

kivágott fa nyomait, majd elintézte azzal: „itt igencsak sok őz járhat ilyenkor, most látom a nyomokat...”

Sokszor jut eszembe Gellén néni a szomszéd tanyáról. A nagy hóban is átjött hozzánk hogy megmutassa, hogyan kell kenyeret sütni, kacsát tömni. Minden karácsonykor készített egy „minden jóval teli” csomagot, amit áthozott nekünk. Domonkos néni (Rozika néni), akinek a férje a „mózis” volt, úgy tekintett bennünkre, mintha az unokái lennénk. Az ünnepeken külön készült valami finomsággal. Egyedül csak a padlizsán krémjét nem szerettük.

Rácz István bácsi a tengeri sorja végén beszélte meg Édesapámmal a világ dolgait, a sok méltánytalanságot. Nem volt gazdag, de terménnyel, kölcsönrel segített. Az asztalos Dankó bácsi minden karácsonykor fából készített játékokat. Gyakran betértünk a sarkon lakó Katona családhoz, ahol mindig megkínáltak bennünket. Szeretettel gondolok Vass Sándor bácsira és feleségére Piri néniére, aki gimis koromban karácsony előtt több falubéli asszonnyal kijöttek a tanyára és segítettek mosni és takarítani. Sorolhatnám vég nélkül azokat a családokat, akik sokat segítettek (Gyönyörű, Vígh, Dávid, Lovász, Kardos, Balogh család).

Karácsony délután, szenteste előtt elindultunk mi, a három gyerek és Édesapám (Anyukám otthon a fát díszítette) a faluba az ismert családokhoz „békés ünnepet” kívánni. Soha nem mentünk haza üres kézzel.

A Verebi családdal sok ponton közös volt az életünk. Kitelepítésük után kölcsönösen segítettük egymást, a szegény a még szegényebbet. Felejthetetlenek azok a nyári napok is, amikor az ismerős gyerekekkel, osztálytársakkal barangoltunk, kalyibát építettünk, teknőben hajóztunk a bagosi folyásban, vagy színi előadásra készültünk. Emlékszem azokra a nénikre, bácsikra, akik a szőlőből hazafelé tartva, vállukon átvett kosárral, mindig megkínáltak bennünket gyümölcssel. Ezek a szép emlékek elfedik a nehézségeket.

A szeretetet, amit ebben a kis faluban átélünk, soha nem felejtjük el. Életünk e szakasza mély nyomokat hagyott bennünk, ennek köszönhető, hogy testvérem itt akart megpihenni.

Köszönöm az emlékezés lehetőségét.

„Mintha itt lenn

A nagy Isten

Szent kegyelme szállna

Minden szívben

Csak szeretet lakik máma”

(Ady Endre: Karácsony)

Adventi vasárnapok

December 4.

Karácsonyfadíszek készítése

December 11.

Mézeskalács sütés

December 18.

Mézeskalács díszítés

16:00-tól kézműves foglalkozások

18:00-tól gyertyagyújtás

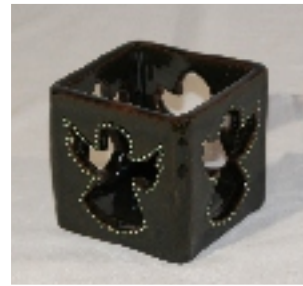
Helyszín: Közösségi Ház

Karácsonyi lélekmelegítő

December 21. 17:00 óra

Élő Betlehem

Karácsonyi vendégasztalok



„SÁRÁND KINCSEI” Kézműves termékek vására

2016. november 28. – december 21. között

Munkanapokon: 7:00 – 17:00-ig

vasárnap: 16:00 – 20:00-ig

Helyszín: Művelődési Ház

Hasznos telefonszámok

Polgármester (külső vonal): 52/ 567-208; Fax: 52/ 567-209

Sárándi Községgyógyintézet Kft.: 52/ 567-206

Családsegítő: 567-205

Konyha: 374-010

Orvosi rendelő: 374-575

Védőnő: 374-703

Gyerekorvos: 397-296

Fogorvos: 374-134

Óvoda: 374-130

Iskola: 567-224

Gyógyszertár: 52/ 374-069

Állatorvos: 70/ 376-11-49 vagy 30/ 416-77-77

Gyurgyalag Biztos Kezdet Gyerekház: 52/ 567-206

Járőr: 30/33-973-38

Takarék: 52/ 567-239

Posta: 52/ 374-100

Falugazdász: 70/ 436-28-26

Járási Hivatal Derecske: 54/ 410-177

Munkaügyi Központ Derecske: 54/ 548-005

Ügyeleti hívószám: 06/70 370 3104